

Lagotton och vidundret

Nu sitter hon inne vid den lilla rutan igen, matte, har suttit där länge . Jag tycker hon är tråkig när hon sitter där och knackar. Visst, jag vet. Hon kanske skriver något om mej ! Ibland så kryper jag in under det bordet hon har och puffar på hennes knän, men det brukar inte hjälpa. Så jag sätter mej väl på kökssoffan och tittar. Det är mörkt ute. Och snö, massor med snö. Skönt att kvällspromenaden är avklarad ! Fast det var roligt att springa bredvid matte när hon åkte på den träsaken hon har. Fort gick det , men det är besvärligt när nån vän lämnat ett meddelande vid vägkanten.

Men nu har jag tråkigt. Jag är försummad! Fattar inte matte att jag kan bli en sån där problemhund ? Om jag skulle ta och skälla lite, det kan fungera! Då kommer hon ut och försöker få stopp på mej. Säger tack och ger godis när jag tystnar. Jag har allt hört att hon pratade med en annan kvinna och nämnde ordet dressera. Dressera det vet jag vad det är. Jag har dresserat matte. Jag slår med tasserna på henne så att hon skall klappa mej så där trevligt, och ibland fortsätter jag tills jag får en kram! Jag gillar att bli kramad. Visst, jag vet nog att dom säger att vi lagotton inte gillar när nån håller fast en, men då känner dom inte mej. Dom flesta människor har en mycket bra lukt!

Ja, jag kanske skall börja skälla lite!

Men vad är det som kommer på vägen? Det är så stort och det låter så förfärligt. Ja, jag är inte så bra på färger men jag ser att det har en ljus färg , och framför vidundret ser man ett starkt ljussken. Det skrapar och det gnisslar och det brummar. Varför kommer inte matte? Hon måste hjälpa mej! Jag morrar så hon skall förstå hur farligt det är, det där hemska på vägen, men hon kommer inte. Då skäller jag. Skäller allt jag orkar och då sker undret . Vidundret vänder och ger sig iväg. Jag ser en mörk människa sitta däruppe . Den människan känner jag inte,

Då kommer matte. Tack säger hon, men jag skäller fortfarande.

-Det där var bara snöplogen, säger matte. Bra att den kom!Nu får du vara tyst.

Och jag är tyst, och mycket nöjd. Jag har skrämt iväg ett vidunder, räddat både matte och mej! Jag har varit en redig tös. Jag vet att mamma tiken skulle varit stolt över mej !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika J med Poeter.se id #27235 innehar upphovsrätten